Категорія справи № **337/4647/24**: **Кримінальні справи (з 01.01.2019); Кримінальні правопорушення проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку; Воєнні злочини.**
Надіслано судом: **19.05.2025.** Зареєстровано: **20.05.2025.** Забезпечено надання загального доступу: **21.05.2025.**
Дата набрання законної сили: **20.11.2025** (частково)
Результат оскарження **20.11.2025 Запорізький апеляційний суд: змінено вирок**
Номер судового провадження: **1-кп/337/136/2025**
Номер кримінального провадження в ЄРДР: **12024080000000294**

Справа № 337/4647/2

Провадження № 1-кп/337/136/202

ВИРОК

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

19 травня 2025 року м. Запоріжжя

Хортицький районний суд м. Запоріжжя у складі судді ОСОБА_1 , за участю секретаря судового засідання ОСОБА_2 , прокурора ОСОБА_3 , захисника ОСОБА_4 , потерпілих ОСОБА_5 , ОСОБА_6 , ОСОБА_7 , ОСОБА_8 , ОСОБА_9 , ОСОБА_10 , розглянувши у відкритому судовому засіданні за відсутності обвинувачених (і absentia) кримінальне провадження № 12024080000000294 від 08.08.2024 за обвинуваченням:

ОСОБА_11 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , народився у м. Приморськ Приморського району Запорізької області, громадянин України, українець, освіта вища, одружений, зареєстрований та проживає за адресою: АДРЕСА_1 , який не є особою, щодо якої здійснюється особливий порядок кримінального провадження, передбачений ст. 480 КП України, раніше несудимого,

ОСОБА_12 , ІНФОРМАЦІЯ_2 , народився у м. Токмак Токмацького району Запорізької області, громадянин України, українець, неодружений, який зареєстрований та проживає за адресою: АДРЕСА_2 , який не є особою, щодо якої здійснюється особливий порядок кримінального провадження, передбачений ст. 480 КПК Україн раніше несудимого,

ОСОБА_13 , ІНФОРМАЦІЯ_3 , народився у с. Солодка Балка Токмацького району Запорізької області, громадянин України, українець, освіта середня спеціальна, одружений, на утриманні має малолітню дитину, зареєстрований та проживає за адресою: АДРЕСА_3 , який не є особою, щодо якої здійснюється особливий порядо кримінального провадження, передбачений ст. 480 КПК України, раніше судимий: 09.01.2024 вироком Хортицького районного суду м. Запоріжжя за ч.7 ст. 111-1, ч. 1 ст. 111-2 КК України до 14 років позбавлення волі з позбавленням права обіймати будь-які посади в органах державної влади, місцевого самоврядування, правоохоронни органах та в органах, що надають публічні послуги строком на 15 років, з конфіскацією всього належного йому майна,

ОСОБА_14 , ІНФОРМАЦІЯ_4 , народився у м. Токмак Токмацького району Запорізької області, громадянин України, українець, освіта середня спеціальна, одружений, на утриманні малолітніх дітей та інших осіб немає, зареєстрований та проживає за адресою: АДРЕСА_4 , який не є особою, щодо якої здійснюється особливий порядо кримінального провадження, передбачений ст. 480 КПК України, раніше судимий: 20.03.2024 вироком Хортицького районного суду м. Запоріжжя засуджений за ч. 7 ст. 111-1, ч.1 ст. 111-2 КК України до 14 років позбавлення волі з позбавленням права обіймати будь-які посади в правоохоронних органах, органах державної влад державного управління та місцевого самоврядування строком на 15 років, з конфіскацією всього належного йому майна та з позбавленням спеціального звання старший прапорщик міліції,

у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України,

ВСТАНОВИВ:

1.Формулювання обвинувачення, визнаного судом доведеним.

Громадянин України ОСОБА_11 , усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи та бажаючи настання суспільно небезпечних наслідків, діючи умисно, в умовах міжнародного збройного конфлікту та у зв`язку з ним, в порушення законів та звичаїв війни, використовуючи незаконно узурповані у результа збройної агресії рф по відношенню до суверенітету та територіальної цілісності України владні повноваження на тимчасово окупованій території, за попередньою змовою з ОСОБА_12 та невстановленими особами з числа представників збройних сил рф, окупаційної адміністрації та громадян України, які сприяють окупаційній владі проведенні підривної діяльності проти України, обіймаючи посаду начальника незаконного правоохоронного органу, створеного на тимчасово окупованій території так званого «УВД по г. Токмаку и Токмакскому району ГУВД по Запорожской области», розташованого у захопленій адміністративній будівлі ВП №3 Пологівського РВ ГУНП в Запорізькій області, за адресою: Запорізька область, Пологівський район, м. Токмак, вул. Центральна, б. 43, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій та фактичні обставини, які свідчать про наявність збройного конфлікту, передбачаючи та бажаючи настання суспільно небезпечних наслідків, діючи умисно, порушення законів та звичаїв війни, маючи умисел на примусове переміщення цивільного населення, використовуючи незаконно узурповані у результаті збройної агресії Російської Федерації по відношенню до суверенітету та територіальної цілісності України владні повноваження на тимчасово окупованій території 28.11.2022 здійсни примусове переміщення захищених цивільних осіб ОСОБА_5 та ОСОБА_6 , 10.12.2022 захищеної цивільної особи ОСОБА_7

ОСОБА_11 , в порушення приписів ст. ст. 4, 27, 31, 33, 47, 49 Женевської Конвенції (IV) про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року вчинив протиправні дії, що полягали у примусовому переміщенні відносно захищених цивільних осіб ОСОБА_5 , ІНФОРМАЦІЯ_5 , ОСОБА_6 , ІНФОРМАЦІЯ_6 та ОСОБА_ , ІНФОРМАЦІЯ_7 .

Громадянин України ОСОБА_12 , обіймаючи посаду «начальника ізолятора тимчасового тримання» у незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території Запорізької області так званому «УВД по г. Токмаку и Токмакскому району ГУВД по Запорожской области», розташованого у захоплені адміністративній будівлі ВП №3 Пологівського РВП ГУНП в Запорізькій області, за адресою: Запорізька область, Пологівський район, м. Токмак, вул. Центральна, б. 43, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше, ніж 20.10.2022, вступив в злочинну змову з ОСОБА_14 , який обіймав посаду «старшог поліцейського (конвою) відділу охорони і конвоювання підозрюваних та обвинувачених ізолятора тимчасового тримання», ОСОБА_13 , який обіймав посаду «чергового чергової частини ізолятора тимчасового тримання», ОСОБА_11 , який обіймав посаду начальника зазначеного незаконного правоохоронного органу т невстановленими особами з числа представників збройних сил рф, окупаційної адміністрації та громадян України, які сприяють окупаційній владі у проведенні підривної діяльності проти України, з метою реалізації та підтримання політики держави-агресора та окупаційної влади на території Запорізької області.

З метою реалізації спільного злочинного умислу, ОСОБА_12 , використовуючи незаконно узурповані у результаті збройної агресії рф по відношенню до суверенітету та територіальної цілісності України владні повноваження на тимчасово окупованій території, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій та фактичн обставини, які свідчать про наявність міжнародного збройного конфлікту і діючи у зв`язку з ним, передбачаючи та бажаючи настання суспільно небезпечних наслідків, діючи умисно, в порушення законів та звичаїв війни, використовуючи незаконно узурповані у результаті збройної агресії Російської Федерації по відношенню д суверенітету та територіальної цілісності України владні повноваження на тимчасово окупованій території, в порушення приписів ст. ст. 4, 27, 31, 32, 33, 40, 47, 49 Женевської Конвенції (IV) про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 194 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року вчинив протиправні дії, що полягали у незаконному позбавленні волі в період не пізніше серпня 2022 року, точний час досудовим розслідуванням не встановлено, по 28.11.2022, вигнанні цивільного населення для примусови робіт, нелюдському поводженні, примусовому переміщенні відносно осіб, що перебували під захистом ОСОБА_5 , ІНФОРМАЦІЯ_5 , та ОСОБА_6 , ІНФОРМАЦІЯ_6 , нелюдському поводженні, незаконному позбавленні волі у період часу з 03.12.2022 по 10.12.2022, примусовому переміщенні відносно особи, що перебувала п захистом ОСОБА_7 , ІНФОРМАЦІЯ_7 , незаконному позбавленні волі в період часу з 22.01.2023 по 31.01.2023, нелюдському поводженні, примусовому переміщенні відносно осіб, що перебували під захистом, ОСОБА_9 , ІНФОРМАЦІЯ_8 , ОСОБА_10 , ІНФОРМАЦІЯ_9 , незаконному позбавленні волі у період часу з 21.01.2023 п 31.01.2023, примусовому переміщенні відносно особи, що перебувала під захистом ОСОБА_8 , ІНФОРМАЦІЯ_10 .

Громадянин України ОСОБА_13 в період часу з 20.10.2022 по 08.11.2022, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи та бажаючи настання суспільно небезпечних наслідків, діючи умисно, в порушення законів та звичаїв війни, використовуючи незаконно узурповані у результаті збройної агресії рф п відношенню до суверенітету та територіальної цілісності України владні повноваження на тимчасово окупованій території, за попередньою змовою з ОСОБА_12 та невстановленими особами з числа представників збройних сил рф, окупаційної адміністрації та громадян України, які сприяють окупаційній владі у проведенні підривно діяльності проти України, обіймаючи посаду «чергового чергової частини ізолятора тимчасового тримання» у незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій територї так званому «УВД по г.Токмаку и Токмакскому району ГУВД по Запорожской области», розташованого у захопленій адміністративній будів ВП №3 Пологівського РВП ГУНП в Запорізькій області, за адресою: Запорізька область, Пологівський район, м. Токмак, вул. Центральна, б. 43, застосовуючи психологічне насильство, діючи із погрозою застосування фізичного насильства в разі непокори, відкрито демонструючи вогнепальну зброю, здійснив вигнання ОСОБА_5 ОСОБА_6 , та ще не менше восьми захищених цивільних осіб для примусових робіт за межі м. Токмак Пологівського району Запорізької області, де примушував до виконання тяжких і виснажливих робіт, пов`язаних з будівництвом фортифікаційних інженерних споруд, що використовувались військовими формуваннями рф д укріплення оборони.

Крім того, 08.11.2022 ОСОБА_13 , діючи за попередньою змовою з ОСОБА_14 та невстановленими особами з числа представників збройних сил рф, окупаційної адміністрації та громадян України, які сприяють окупаційній владі у проведенні підривної діяльності проти України, знаходячись у приміщенні ІТТ незаконно правоохоронного органу так званого «УВД по г.Токмаку и Токмакскому району ГУВД по Запорожской области», за адресою: Запорізька область, Пологівський район, м. Токмак, вул. Центральна, б. 43, нанесли тілесні ушкодження шляхом завдання ударів гумовими кийками захищеним цивільним особам потерпілому ОСОБА_5 по спин та потерпілому ОСОБА_6 по спині та ногам, що є жорстоким поводженням, яке виразилось у нелюдяному поводженні.

ОСОБА_13 , в порушення приписів ст. ст. 4, 27, 31, 32, 33, 40, 47 Женевської Конвенції (IV) про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червн 1977 року вчинив протиправні дії, що полягали у вигнанні цивільного населення для примусових робіт, нелюдському поводженні відносно осіб, що перебували під захистом ОСОБА_5 , ІНФОРМАЦІЯ_5 та ОСОБА_6 , ІНФОРМАЦІЯ_6 .

Громадянин України ОСОБА_14 , усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи та бажаючи настання суспільно небезпечних наслідків, діючи умисно, в порушення законів та звичаїв війни, використовуючи незаконно узурповані у результаті збройної агресії РФ по відношенню до суверенітету т територіальної цілісності України владні повноваження на тимчасово окупованій території, за попередньою змовою з ОСОБА_11 та невстановленими особами з числа представників збройних сил РФ, окупаційної адміністрації та громадян України, які сприяють окупаційній владі у проведенні підривної діяльності проти Україн обіймаючи посаду «старшого поліцейського (конвою) відділу охорони і конвоювання підозрюваних та обвинувачених ізолятора тимчасового тримання» у незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території так званому «УВД по г.Токмаку и Токмакскому району ГУВД по Запорожской област розташованого у захопленій адміністративній будівлі ВП №3 Пологівського РВП ГУНП в Запорізькій області, за адресою: Запорізька область, Пологівський район, м. Токмак, вул. Центральна, б. 43, застосовуючи психологічне насильство, діючи із погрозою застосування фізичного насильства в разі непокори, відкрито демонструюч вогнепальну зброю, в період часу з 22.10.2022 по 06.11.2022 здійснив вигнання ОСОБА_5 , а в період часу з 01.11.2022 по 06.11.2022 ОСОБА_6 та ще не менше восьми захищених цивільних осіб для примусових робіт за межі м. Токмак Пологівського району Запорізької, де примушував до виконання тяжких і виснажливих робі пов`язаних з будівництвом фортифікаційних інженерних споруд, що використовувались військовими формуваннями РФ для укріплення оборони.

Крім цього, досудовим розслідуванням встановлено, що 08.11.2022 ОСОБА_14 , діючи за попередньою змовою з ОСОБА_13 та невстановленими особами з числа представників збройних сил РФ, окупаційної адміністрації та громадян України, які сприяють окупаційній владі у проведенні підривної діяльності проти Украї знаходячись у приміщенні ІТТ незаконного правоохоронного органу - так званого «УВД по г.Токмаку и Токмакскому району ГУВД по Запорожской области», за адресою: Запорізька область, Пологівський район, м.Токмак, вул. Центральна, буд. 43, завдав тілесних ушкоджень шляхом завдання ударів гумовими кийками захищени цивільним особам - потерпілому ОСОБА_5 по спині та потерпілому ОСОБА_6 по спині та ногам, що є жорстоким поводженням, яке виразилось у нелюдяному поводженні.

ОСОБА_14 , в порушення приписів ст. ст. 4, 27, 31, 32, 33, 40, 47 Женевської Конвенції (IV) про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червн 1977 року вчинив протиправні дії, що полягали у вигнанні цивільного населення для примусових робіт, нелюдському поводженню відносно осіб, що перебували під захистом ОСОБА_5 , ІНФОРМАЦІЯ_5 та ОСОБА_6 , ІНФОРМАЦІЯ_6 .

1.1. Заходи щодо дотримання прав підозрюваного чи обвинуваченого на захист та доступ до правосуддя з урахуванням встановлених законом особливостей такого провадження.

Беручи до уваги, що у кримінальному провадженні здійснювалося спеціальне досудове розслідування та спеціальне судове провадження (in absentia), судом було досліджено питання здійснення стороною обвинувачення всіх можливих передбачених законом заходів щодо дотримання прав обвинувачених на захист та доступ д правосуддя, з урахуванням встановлених законом особливостей такого провадження, в результаті чого судом встановлено наступне.

Відповідно до вимог ч. 3 ст. 111, ч. 8 ст. 135 та ч. 1 ст. 278 КПК України, 26.06.2024 на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора, 26.06.2024 у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження опубліковано відомості про повідомлення ОСОБА_11 , ОСОБА_12 , ОСОБА_13 , ОСОБА_14 про підозру вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Крім того, у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження опубліковано інформацію про виклик ОСОБА_11 , ОСОБА_12 , ОСОБА_13 , ОСОБА_14 , до органу досудового розслідування для отримання письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, 1 ст. 438 КК України. Однак у визначений час вказані особи до органу досудового розслідування не з`явилися, про поважні причини своєї неявки не повідомили.

Згідно з матеріалами кримінального провадження ОСОБА_11 , ОСОБА_12 , ОСОБА_13 , ОСОБА_14 перебувають у місті Токмак (Токмацької міської територіальної громади) Пологівського району Запорізької області, яка з 26.02.2022 по теперішній час є тимчасово окупованою територією представниками збройних формувань держав агресора рф, на підставі наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією».

25.06.2024 слідчим з метою забезпечення права на захист всіх чотирьох обвинувачених винесено відповідні постанови про доручення призначення адвоката. Південно-Східним міжрегіональним центром з надання безоплатної правової допомоги 26.06.2024 призначено адвоката ОСОБА_4 , якому того ж дня вручено письмо повідомлення про підозру ОСОБА_11 , ОСОБА_12 , ОСОБА_13 , ОСОБА_14 , і який в подальшому брав участь у кримінальному провадженні.

Таким чином, судом встановлено, що стороною обвинувачення було вжито усіх передбачених законом заходів щодо дотримання прав обвинувачених на захист, з урахуванням встановлених законом особливостей спеціального досудового розслідування.

Судовий розгляд кримінального провадження здійснювався за відсутності обвинувачених ОСОБА_11 , ОСОБА_12 , ОСОБА_13 , ОСОБА_14 , в порядку спеціального судового провадження. Повістки про виклик вказаних осіб були опубліковані у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційном веб-сайті суду.

2. Стаття (частина статті) закону України про кримінальну відповідальність, що передбачає відповідальність за кримінальне правопорушення, винним у вчиненні якого визнаються обвинувачені.

Дії ОСОБА_11 суд кваліфікує за ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов`язковість яких надана Верховною Радою України, вчинене за попередньою змовою групою осіб.

Дії ОСОБА_12 суд кваліфікує за ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України жорстоке поводження з цивільним населенням, вигнання цивільного населення для примусових робіт, інші порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов`язковість яких надана Верховною Радою України, вчинене з попередньою змовою групою осіб.

Дії ОСОБА_13 суд кваліфікує за ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України жорстоке поводження з цивільним населенням, вигнання цивільного населення для примусових робіт, вчинене за попередньою змовою групою осіб.

Дії ОСОБА_14 суд кваліфікує за ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України жорстоке поводження з цивільним населенням, вигнання цивільного населення для примусових робіт, вчинене за попередньою змовою групою осіб.

3.Позиція сторони захисту.

Захисник обвинувачених адвокат ОСОБА_4 заперечив проти усіх доказів, зібраних стороною обвинувачення, та просив суд виправдати ОСОБА_11 , ОСОБА_12 , ОСОБА_13 , ОСОБА_14 , у зв`язку з недоведеністю обвинувачення. Також зазначив, що обвинувачені були відсутні під час судового розгляду, що порушує їхнє право н справедливий суд.

4. Докази на підтвердження встановлених судом обставин, а також мотиви неврахування окремих доказів.

Вину обвинувачених у вчиненні кримінального правопорушення підтверджено такими зібраними та дослідженими в судовому засіданні доказами:

Показаннями потерпілого ОСОБА_7 , допитаного в судовому засіданні, який повідомив, що в грудні 2022 року він був затриманий представниками окупаційної влади та перебував в ізоляторі тимчасового тримання в місті Токмак, потім був депортований на територію, підконтрольну Україні. На час затримання знаходився в м. Полог області, за місцем свого постійного проживання. Після того, як його затримали вперше, представники окупаційної влади запропонували взяти свій паспорт і на відео зафільмувати схвалення потерпілим факту окупації міста росією. Після його відмови 30 листопада 2022 його відпустили, відвезли назад до м. Пологі попередили, щоб він не тікав, не «робив дурниць» і дали час «на подумати».

03 грудня 2022 року до нього знов під`їхали і запитали, яке рішення він прийняв. Потерпілий повідомив, що він згоден на депортацію. Йому сказали підійти до комендатури, де в подальшому його зв`язали, помістили в багажник автомобіля та перевезли для поміщення до ізолятора тимчасового тримання у м. Токмак токмацького відді поліції. На його категоричну відмову співпрацювати з окупаційною владою, сказали, що будуть з ним працювати «по-іншому». Капітонову дали зрозуміти, що його затримання пов`язано з його проукраїнською позицією, інших підстав для його затримання не було. Потерпілий допустив, що міг відкрито висловлювати своє невдоволен діями окупаційної влади та надію щодо деокупації міста українськими військами, водночас, не міг пригадати, коли саме і де він це казав. Також з питань, які йому ставив представник фсб, потерпілий міг допустити, що його затримання пов`язано з перебуванням на посаді директора школи та з допомогою військам АТО.

Під час перебування в ІТТ м. Токмак його допитували представники фсб окупаційної влади, пропонували співпрацювати з ними, на що він відмовився: «питали, чи не боюся я, що мене розстріляють». В кінцевому рахунку потерпілому принесли ручку і папір і сказали написати заяву, що він відмовляється від їхнього громадянства заперечує результати референдуму.

Під час перебування в ІТТ м. Токмак потерпілого утримували в камері площею 1,85 х 3 метра, плюс невеличка площа для розміщення санвузла (унітаз + умивальник). Умивальник не працював, умивалися над унітазом, скручуючи шланг; мили там посуд. В камері утримувалися семеро осіб одночасно, лежали на підлозі, світло в камер ніколи не вимикалося.

Приблизно 10 грудня 2022 року до камери зайшов обвинувачений Видиш, дав вказівку ОСОБА_15 збиратися. Під час оформлення для депортації були присутні (брали участь в підготовці) обвинувачені Видиш та ОСОБА_16 (молодший, не той, який начальник, тобто ОСОБА_17), і надавали допомогу іншим представникам окупаційн влади. Загалом, під час тримання в ізоляторі обвинувачений ОСОБА_18 виконував обов`язки начальника ізолятора, здійснював нагляд за ув`язненими, також у нього був специфічний голос, було чути за дверима камери, як він віддавав розпорядження іншим працівникам ізолятора. Але офіційно його не представляли, тому конкретн зазначити посаду, яку він займав, потерпілий не зміг.

Кошель-молодший (ОСОБА_17) займав посаду рядового працівника ІТТ. Щодо посади ОСОБА_19 (ОСОБА_20), потерпілий не зміг сказати, оскільки особисто з ним не зустрічався, але зі слів інших осіб, які утримувалися в ізоляторі, ОСОБА_16 -старший займав посаду начальника Токмацького відділу поліції.

Після офомлення документів ОСОБА_15 вивезли в напрямку територї України (орієнтовно за межі ОСОБА_21 , точніше він не визначив), відібрали зразки ДНК, відбитків пальців. Потім зачитали наказ про депортацію, зняли невелике інтерв`ю за участю російських журналістів і відправили пішки в напрямку підконтрольної Украї території. Під час утримання в ізоляторі було морально і фізично важко, були випадки, коли потерпілому погрожували розстрілом, інсценуючи підготовку до нього, на допитах били і тиснули морально.

Показаннями потерпілого ОСОБА_6 , допитаного в судовому засіданні, який повідомив, що на момент початку вторгнення він був студентом Запорізького національного університету, жив в Запоріжжі у гуртожитку. 24 лютого 2022 року йому подзвонила мати, яка попросила повернутися додому, щоб усім було спокійніше. Післ окупації він залишився у м. Токмак. Під час перебування в Токмаку зустрів старого знайомого і мав необережність повідомити йому, що хоче повернутися до Запоріжжя, висловив невдоволення окупаційною владою. На цьому грунті у них трапилася полеміка, оскільки знайомий виявився цілковито проросійським, але після цього (здається, 26 серпня) до ОСОБА_6 приїхали додому о шостій ранку представники окупаційної влади і сказали зібрати речі і поїхати з ними. Вивозили до якоїсь посадки до нього застосували фізичну силу, поваливши на землю, «буцали» потерпілого, допитували, чи не має він стосунку до українських збройних формувань, чи не злива інформацію про переміщення російської техніки, переглядали телефон.

Оскільки ніяких компрометуючих документів на потерпілого не знайшли, перейшли до залякування, інсценували підготовку до розстрілу (клацали затворами зброї перед потерпілим), крім того, завдавали морального тиску: поставили навшпиньки, зняли штани, та водили палицею по оголених геніталіях, натякаючи, що «можуть ц палицю кудись встромити». В підсумку, не досягши цілей своїх погроз, відвезли до ізолятора в м. Токмак та передали службовцям «росгвардії». На момент поміщення до ізолятора, обвинувачений ОСОБА_18 займав посаду начальника ізолятора: він віддавав накази своїм підлеглим, здійснював контроль за їхньою роботою. Крім того коли треба було вивести на допит до слідчих фсб, то затриманих конвоювали або ОСОБА_22 особисто, або ОСОБА_23 (молодший).

Умови утримання в камерах були вкрай поганими. Камера була приблизно 1,5 х 2,5 м, води не було, затримані пили, відкручуючи шланг з бачка унітаза. Харчування було незадовільним. Харчувалися переважно тим, що приносили родичі. Медичної допомоги практично не надавали. Коли з одним із затриманих трапився епілептични напад і інші покликали на допомогу, один з конвоїрів (обвинувачений ОСОБА_24) запропонував розстріляти його, щоб менше було клопоту. Медикаменти використовували лише ті, які передавали родичі, і то їх треба було ще випрошувати у адміністрації, очікуючи, щоб у наглядачів був гарний настрій.

Щодо залучення до примусових робіт потерпілий зазначив, що приблизно з 28 жовтня 2022 року їх (приблизно 14-15 людей) залучали до примусових робіт: вивозили на околиці міста Токмака копати окопи. Обвинувачений Видиш як начальник ізолятора формував щоденно команди осіб, залучених до примусових робіт. В цьому тако брали участь обвинувачені ОСОБА_25 або ОСОБА_23 , допомагаючи ОСОБА_18 . З ними ще був супровід з росгвардії. Затриманих виводили у внутрішнє подвір`я, саджали в бусик і вивозили на позиції копати окопи. Це тривало орієнтовно 10 днів.

Приблизно 28.11.2022 до камери зайшов Видиш, назвавши прізвище самого Пшеничного та прізвище потерпілого ОСОБА_26 . Їх вивели у внутрішнє подвір`я, там стояв ОСОБА_27 (ОСОБА_20), якого потерпілий вперше побачив. ОСОБА_11 віддав розпорядження повернути речі потерпілого. В подальшому ОСОБА_28 дізнався, щ ОСОБА_29 старший є начальником відділку поліції. Потерпілий звернув увагу, що саме він віддавав накази ОСОБА_18 , будучи, вочевидь, старшим за ієрархією. Після оформлення документів, потерпілого та ОСОБА_26 вивезли в бік Запоріжжя до блок-поста росгвардії, зняли відео, як зачитали наказ про депортацію (Пшеничному т потерпілому ОСОБА_26), і дали вказівку йти в бік Запоріжжя пішки.

Проте, на наступному російському блок-пості їх знову затримали, і сказали що не можуть їх пропустити на українську територію, бо їх як депортованих мобілізують і відправлять вбивати їхніх хлопців, і водночас повернути в бік ОСОБА_30 також не можуть, бо «ми (потерпілі) вже на нелегальному положенні». Запропонували єдини варіант залишитися у них на позиціях допомагати копати окопи. І таким чином ОСОБА_28 і ОСОБА_26 ще приблизно три з половиною місяці (з грудня 2022 по березень 2023 року) утримували за ОСОБА_21 , де вони були змушені копати окопи.

Під час примусових робіт до затриманих застосовували психологічний тиск і погрози. Коли були спроби втечі окремими затриманими, усіх примушували займатися фізичними вправами до виснаження («щоб ми втомилися і не мали змоги втекти»). Крім того, одного разу було організовано «живий коридор» з числа працівників ІТТ т військових рф, які під час вивантаження затриманих з автобуса наносили їм хаотичні удари гумовими кийками. А під час утримання на окопах за ОСОБА_21 , там питання стояло ще гостріше: «або ти копаєш і живеш, або не копаєш і не живеш». Одна жінка відмовилася копати і її пустили по мінному полю, що з нею було далі ОСОБА_28 не відомо. Також потерпілий ОСОБА_28 повідомив, що під час утримання в ІТТ м. Токмак (протягом декількох місяців) йому ніхто офіційно обвинувачень не висував, підозр не пред`являв, ніякими органами санкції у вигляді тримання під вартою не обиралися, протоколи затримання не пред`являлися.

Показаннями потерпілого ОСОБА_5 , допитаного в судовому засіданні, який повідомив, що він був затриманий представниками окупаційної влади міста Молочанська як такий, що був учасником акцій громадського спротиву. Після затримання їх помістили до приміщення міськради міста Молочанськ, а в подальшому доправили д міста Токмак, вул. Центральна, 34 (відділок поліції). Під час допитів у відділку поліції військовослужбовці сил окупації до нього застосовували фізичну силу та електрострум. З 01.04.2022 по 03.06.2022 перебував в камері райвідділку, а потім його перемістили до ізолятора тимчасового тримання. Під час перебування в ІТ безпосередньо стикався з обвинуваченими Видишем, про якого казали, що він начальник ІТТ, ОСОБА_25 та ОСОБА_31 (ОСОБА_17), які працювали в ІТТ охоронцями чи конвоїрами, а ОСОБА_16 -старшого (керівника, начальника відділку поліції) побачив вже наприкінці утримання, під час «депортації». Умови утримання в камера були неналежними. В двомісній камері утримували вісім осіб. Вода була тільки в туалеті, щоб набирати воду, приходилося відкручувати шланг, не працювала вентиляція.

Під час утримання в ІТТ ОСОБА_26 залучали до фортифікаційних робіт рити окопи, бліндажі, наприклад, з 20 по 22 жовтня вони робили бліндаж за виїздом з м. Токмака в бік Василівки. Перший день з ними їздив ОСОБА_23 , а потім ОСОБА_25 . Зранку до камери заходив ОСОБА_18 і оголошував список затриманих, які повинні їхат на роботи. Потім їх саджали по автобусах і везли на роботи, з супроводом, зі зброєю, кінологами та собаками. З ОСОБА_26 на примусових роботах переважно перебував також ОСОБА_28 . Примусові роботи були дуже тяжкими фізично, завдавали фізичних та психічних страждань, а також суперечили його громадянській позиції. В військовослужбовців окупаційних військ вони постійно чули погрози. Під час перебування в ІТТ ОСОБА_26 ніяких обвинувачень не пред`являли, тільки під час депортації примусили підписати документи, що він проти приєднання Запорізької області до рф, проти референдуму.

Під час примусових робіт до них застосовували колективні покарання. Один з утриманих намагався втекти, його спіймали і били, а всіх інших примусили до виснаження присідати. А по поверненню, коли затримані виходили з автобуса, кожного, хто виходив били гумовими кийками. Серед тих хто бив, був ОСОБА_25 та ОСОБА_16 Загалом строк ув`язнення становив з 01.04.2022 по 28.11.2022.

Показаннями потерпілої ОСОБА_8 , допитаної в судовому засіданні, яка повідомила, що на початку широкомасштабного вторгнення вона проживала разом з чоловіком у Волноваському районі Донецької області, за адресою свого постійного проживання. 20 січня 2023 року її було затримано представниками окупаційної влади, нібит у зв`язку з необхідністю надання показань щодо передачею нею українським військам відомостей про розташування російських військовослужбовців, яких було в подальшому знищено.

Спочатку потерпілу привезли до Маріуполя, де тримали в якійсь будівлі, в якій саме, вона не змогла встановити, але було схоже, що це якась адміністративна будівля влади. Далі її допитували, заявили, що вона «здала російських солдат». Весь час її допитували з закритими очима, тому потерпіла не змогла сказати, хто саме допитува Після допиту її помістили в маленьку кімнату, де вже знаходилися двоє чоловіків. В подальшому в цю кімнату поміщали ще затриманих, загалом там знаходилося до 10 людей. Двічі на день затриманих виводили до вбиральні (зранку і ввечері), годували також двічі на день (сухий рис без нічого). Через декілька днів затриманих завантажили в машини і повезли в інше місто, як потім з`ясувалося до ОСОБА_30 , для поміщення до ізолятора. Потерпілу і «дівчинку ОСОБА_32 » помістили до першої камери.

Одного дня потерпілу викликали з камери, для нібито допиту. Під час зустрічі представник окупаційної влади усно повідомив нове обвинувачення, що нібито потерпіла в числі інших десяти осіб приїхала до міста Токмака, де брала участь в несанціонованому мітингу проти окупаційної влади. Потерпілій було запропоновано підписат заяву, що вона відмовляється від російського паспорта і громадянства, і що вона згодна на депортацію. 31 січня їм сказали, що будуть вивозити для депортації.

Осіб, які працювали в ІТТ по прізвищах потерпіла не пам`ятає, більше по обличчях. Згадала ОСОБА_12 як «лисого хлопця з ямочкою на підборідді». Під час досудового розслідування вона змогла впізнати тих осіб. Цей Видиш їх зустрічав, коли їх привезли, він керував, казав іншим, що робити, куди нас помістити. Коли затримани вивозили, він особисто закривав обличчя, зв`язував руки. В подальшому потерпілу депортували в числі інших 10 осіб: всього 7 хлопців, 3 дівчат. У кожного зняли відбитки пальців. Потім зачитали наказ про депортацію, причому це фіксувалося на камеру. В подальшому цей запис було оприлюднено в соціальних мережах. Далі показал напрямок, в якому «депортовані» повинні були йти, і вони близько 5-6 годин пішки йшли в напрямку території, контрольованою Україною.

Під час затримання жодні письмові підозри або обвинувачення потерпілій не вручалися, санкції судами або іншими органами окупаційної влади не обирались.

Показаннями потерпілого ОСОБА_10 , допитаного в судовому засіданні, який повідомив, що на момент затримання представниками держави-агресора, яке відбулося в січні 2023 року, він мешкав у місті Волноваха Донецької області. Спочатку його перевезли до міста Маріуполь, потім до міста Токмак, де утримували в період 23.01.2023 до 31.01.2023 (до моменту депортації). За припущенням потерпілого, причиною його затримання було те, що він працював в органах поліції України, звідки звільнився на пенсію за вислугою років в листопаді 2021 року, також його звинувачували у тому, що він є агентом СБУ. В місті Токмаку утримували в місцевому ізолятор тимчасового тримання, в незадовільних санітарних умовах, медичну допомогу не надавали, в камері було 4 нар, але зазвичай тримали по 10-12 людей, більшість затриманих спала на підлозі.

Під час проведення досудового розслідування потерпілий упізнав ОСОБА_12 , який займав посаду начальника ізолятора, він (ОСОБА_33) представлявся, коли приймав та розподіляв потерпілого та інших затриманих по камерах.

Вранці 31.03.2023 Видиш зазирнув до камери, сказав готуватися до депортації, потерпілому зв`язали руки скотчем, закрили обличчя аркушем паперу та також замотали скотчем, віддали паспорт та передали озброєним людям, щоб їх вивезли за останній блок-пост. Також їм зачитали якийсь документ щось типу наказу про депортацію, якого випливало, що потерпілий разом з іншими особами на день Соборності співали гімн України, дискредитували органи російської федерації. Процес зачитки документа фіксували на відеокамеру. Після того, як їх вивезли за блок-пост, вони йшли пішки в напрямку Запоріжжя, приблизно 3-4 години до першого українського блок поста. Загалом група «депортованих» складала близько 10-11 осіб.

Потерпілий зазначив, що під час утримання в ІТТ ніяких процесуальних дій з ним не проводили, присутність захисника не забезпечили, офіційних підозр чи обвинувачень не пред`являли, до місцевих судів чи інших окупаційних органів влади для взяття під варту чи обрання іншого запобіжного заходу не возили. Під час утримання ІТТ м. Токмак до потерпілого заходи фізичного впливу не застосовували, водночас, потерпілий повідомив, що під час утримання в м. Маріуполь до нього застосовували тортури у вигляді електроструму, вимагаючи від нього зізнань, що він є агентом СБУ.

Показаннями потерпілого ОСОБА_9 , допитаного в судовому засіданні, який повідомив, що його було затримано представниками окупаційної влади 17.01.2023 у м. Світлодарськ. Він був головним інженером комунального підприємства, здійснював заходи щодо допомоги в проведенні інженерних робіт та фортифікації, а тако евакуації цивільного населення. Своєї проукраїнської позиції не приховував.

В подальшому 21.01.2024 його було переміщено до міста Токмака, де утримували, як йому потім було сказано, в «ізоляторі тимчасового тримання» разом з іншими особами: ОСОБА_34 , ОСОБА_35 , ОСОБА_36 , імена утриманих він не запам`ятав, оскільки їх утримували по різних камерах. Під час прийому на вході його зустріча ОСОБА_22 (як потерпілий пізніше дізнався начальник ІТТ), і хоча ОСОБА_18 був в цивільному, було видно, що він старший, оскільки віддавав розпорядження іншим особам, казав, в які камери кого поміщати, вилучав речі особистого вжитку.

Умови утримання в камерах були незадовільними. Санітарні умови важкими. На вісьмох осіб тільки два спальних ліжка. Люди спали на підлозі. Медичну допомоги особисто потерпілому не надавали: він просив, щоб йому передали пігулки від тиску, але ніхто медикаментами не забезпечував. Тільки місцевим допомагали родич приносячи ліки за потребою.

24.01.2023 прийшла людина в формі. Потерпілого було обвинувачено в тому, що він в числі інших осіб проводив на День Соборності України мітинг; примушували підписати зізнання в цьому, хоча це не відповідало дійсності. Звинуватили в тому, що потерпілий через інтернет познайомився з іншими учасниками мітингу і брав в ньом участь, однак ОСОБА_9 людей, про яких йшлося в зізнанні, не знав. Щоб потерпілий підписав зізнання, до нього застосовували погрози і психологічний тиск. Сказали, що якщо не підпише, то відведуть в іншу кімнату, і там з ним будуть розмовляти зовсім по-іншому.

Потерпілого утримували в ІТТ м. Токмак з 22.01.2023 по 31.01.2023. Потім його було депортовано в числі інших осіб. Приїхало дві машини типу Газель. Видиш ОСОБА_37 зав`язав потерпілому руки та очі, повернув речі, які у нього вилучалися, зняли відбитки пальців та зачитали якийсь наказ про депортацію, з відеофіксацією. Поті вивезли і висадили десь на дорозі. До території, яка контролювалася Україною, група «депортованих», серед яких був і потерпілий, йшла приблизно 2-3 години. Куди саме вони повинні йти їм не казали.

В подальшому під час досудового розслідування по фотографіях потерпілий впізнав ОСОБА_12 та ОСОБА_19 (ОСОБА_20), який був начальником поліції м. Токмака.

Під час утримання в ІТТ м. Токмак відносно потерпілого ніяких санкцій судами не обиралося, офіційних рішень про обмеження свободи окупаційними органами не ухвалювалося.

Показаннями свідка ОСОБА_38 , допитаного в судовому засіданні, який повідомив, що під час окупації м. Токмак він жив там і працював у місцевому відділенні «Укртелеком», підтримував роботу зв`язку та мережевого обладнання. Перебував в ізоляторі тимчасового утримання м. Токмак з 31.03.2022, пробув там шість днів. Знав пр утримання потерпілого ОСОБА_26 в ізоляторі, оскільки той утримувався в іншій камері з 01.04.2022, і охоронці постійно його розшукували, викликаючи на допит, голосно викрикуючи його прізвище. В подальшому дружина ОСОБА_39 і мати ОСОБА_26 потоваришували, оскільки часто приносили в один час передачі затримани (чоловікові та сину відповідно). Умови тримання були незадовільними, в камерах по 15-20 осіб, спали на підлозі покотом, на брудних матрацах. З камер регулярно вивозили затриманих на примусові роботи (фортифікаційне обладнання лінії оборони).

Самого ОСОБА_39 затримали за таких обставин: спочатку його як представника Укртелекома представник місцевої окупаційної влади ОСОБА_40 намагався в числі інших залучити до співпраці, оскільки треба було налагоджувати зв`язок в окупованому місті. Але з якихось причин у них трапився виток інформації з закритих гру обміну повідомленнями (телеграм-канали), і самого ОСОБА_39 було огoлошено винуватцем такого витоку та невдоволі затримано.

Показаннями свідка ОСОБА_41 , допитаної в судовому засіданні, яка повідомила, що орієнтовно у квітні 2022 року познайомилася з ОСОБА_42 під відділком поліції м. Токмак, в якому також знаходиться ізолятор тимчасового утримання. Обидві жінки носили передачі: ОСОБА_43 чоловіку, а ОСОБА_44 своєму сину, я утримувалися в ізоляторі, нібито за те, що кидали коктейлі Молотова по окупаційних військах рф під час вторгнення. ОСОБА_43 довго не повідомляли, чи дійсно її чоловік утримується в ізоляторі, тільки пізніше вона домоглася, щоб їй показали відео на підтвердження, що він дійсно живий і утримується в ІТТ. Ніяких офіційни обвинувачень чоловікові не пред`являли, ніяких процесуальних документів ні їй, ні чоловікові не вручали, в суд для обрання санкції не возили, ходили чутки, що їх повинні депортувати в Україну.

Показаннями свідка ОСОБА_45 , допитаного в судовому засіданні, який повідомив, що у квітні 2022 року у нього вдома був проведений обшук та його було затримано. Утримувався він в ізоляторі разом з ОСОБА_26 , ОСОБА_46 та іншими особами до 22.04.2022. Умови утримання були вкрай погані, в камерах було по 12 осі спальних місць не вистачало, спали на ліжках по декілька осіб, «валетом». Доступу до медичних послуг не було. Офіційних обвинувачень не пред`являли. Фізичного насильства до ОСОБА_47 в самому ізоляторі не застосовували, переважно такий вид насильства застосовували безпосередньо під час затримання. Також ОСОБА_4 повідомив, що ОСОБА_11 займав посаду начальника поліції м. Токмака (управління внутрішніх справ) після окупації міста.

Показаннями свідка ОСОБА_49 , допитаного в судовому засіданні, який повідомив, що він перебував в м. Токмак, в ізоляторі тимчасового тримання з 15.04.2022 до 29.04.2022. Пізніше був депортований на територію, підконтрольну Україні. Під час перебування в ізоляторі тимчасового утримання разом з ним в одній камері сиділ ОСОБА_50 та інші особи. Офіційних обвинувачень не пред`являли. Під час так званих допитів до ОСОБА_51 застосовували фізичне насильство та тортури: наносили удари, били електрострумом, поливали водою. Також до ОСОБА_51 застосовували психологічне насильство: погрожували позбавити життя. Умови утримання бул незадовільні двомісна камера, в якій одночасно перебували 10-14 осіб, спали по черзі. Доступу до медичної допомоги не було. ОСОБА_52 також зазначив, що під час його утримання в ІТТ м. Токмака начальником ІТТ був ОСОБА_12 , а начальником поліції (управління внутрішніх справ м. Токмак) ОСОБА_11 .

Показаннями свідка ОСОБА_53 , допитаної в судовому засіданні, яка повідомила, що 01.04.2022 її сина ОСОБА_54 представники окупаційної влади затримали у місті Молочанськ разом з її племінником, а в подальшому перевезли в місто Токмак, де утримували в будівлі поліції, в ізоляторі тимчасового тримання. ОСОБА_5 неодноразово відвідувала будівлю, щоб передати речі: одяг, їжу, а в подальшому медикаменти для сина. ОСОБА_54 утримували в період з 01.04.2022 по 28.11.2022. 28.11.2022 їй повідомили, що сина «видворили з окупованої території». Також ОСОБА_55 повідомила, що її сина неодноразово примусово залучали до проведення робіт в передав їй одяг, сильно забруднений глиною та землею, також просив рукавиці, для того, щоб легше було працювати. Пізніше, він розповідав, що його примушували копати окопи. ОСОБА_56 син повідомляв, що їх утримується багато в камері, деякі люди з інших міст, їхні рідні їм передачі не возили, тому ОСОБА_55 передавала їжу і н інших.

До сина застосували фізичне насильство, коли били пошкодили барабанну перетинку, також він передавав одяг з плямами крові, з чого вона розуміла, що його били. ОСОБА_55 також повідомила, що вона намагалася зв`язатися з представниками окупаційної влади, щоб зрозуміти, за що утримують її сина. З нею зустрівся представни нібито федеральної служби безпеки (фсб) рф, який їй повідомив, що вони зроблять все можливе, щоб вона свого сина більше не побачила.

Щодо відомостей про обвинувачених свідок ОСОБА_55 повідомила, що їй відомий обвинувачений ОСОБА_12 оскільки він інколи був присутній під час спілкування з іншими працівниками ІТТ. Конкретно його посади ОСОБА_55 не знала, однак повідомила, що по поведінці ОСОБА_12 , було видно що він є керівником, оскільки в публічно віддавав усні розпорядження іншим працівникам ізолятора щодо організації прийому передач утриманим від їхніх близьких.

Письмовими доказами, а саме:

-протоколом пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 09.02.2024, відповідно до якого потерпілий ОСОБА_5 впізнав за фотознімками ОСОБА_11 як такого, що займав посаду начальника відділу поліції м. Токмак, керував відділом, у тому числі працівниками ізолятора тимчасового тримання та віддавав розпоряджен передати ОСОБА_5 військовим для вивезення на депортацію;

-протоколом пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 09.02.2024, відповідно до якого потерпілий ОСОБА_5 впізнав за фотознімками ОСОБА_12 як особу, який займав посаду начальника ізолятора тимчасового тримання, контролював здійснення передач, зачитував списки осіб, задіяних на роботи, у тому числі дл будівництва окопів, та зачитував наказ на депортацію;

(Додатково: в судовому засіданні 25.02.2024 слідчий СУ ГУНП в Запорізькій області ОСОБА_57 надав пояснення щодо проведення ним слідчої дії (пред`явлення особи для впізнання за фотознімками, протокол від 09.02.2024). Зокрема, ОСОБА_58 пояснив, що ним при складенні додатку до протоколу щодо переліку осіб, зображених н фотознімках, було допущено технічну помилку, а саме двічі зазначено обвинуваченого ОСОБА_12 (під № 1 правильно та під № 4 помилково). ОСОБА_58 зазначив, що насправді під № 4 зазначено особу, яка не має відношення до кримінального провадження. Потерпілий ОСОБА_5 впевнено впізнав під час проведення слідчої дії осо під фотознімком № 1, якою є обвинувачений ОСОБА_12 , що відображено на другому аркуші протоколу від 09.02.2024;

-протоколом пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 09.02.2024, відповідно до якого потерпілий ОСОБА_5 впізнав за фотознімками ОСОБА_13 як особу, який наймав посаду конвоїра ізолятора тимчасового тримання, а саме конвоював потерпілого до місця проведення робіт з будівництва окопів і укріплень для військ рф;

-протоколом пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 09.02.2024, відповідно до якого потерпілий ОСОБА_5 впізнав за фотознімками ОСОБА_14 , який займав посаду конвоїра, конвоював потерпілого до місця проведення робіт, у тому числі з будівництва окопів і укріплень для військ рф;

-висновком судово-медичного експерта від 27.03.2024, відповідно до якого встановлено наявність у потерпілого ОСОБА_5 задавнених (давність утворення приблизно 1,5 року і більше) легких тілесних ушкоджень внаслідок дій трупого предмета (предметів);

-протоколом пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 24.04.2024, відповідно до якого потерпіла ОСОБА_8 впізнала за фотознімками ОСОБА_11 як особу, яка була присутня під час її прибуття до ізолятора тимчасового тримання м. Токмака, разом з комісією з числа представників рф;

-протоколом пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 08.06.2024, відповідно до якого потерпіла ОСОБА_8 впізнала за фотознімками ОСОБА_12 як особу, яка працювала в ІТТ в м. Токмак, за той час, поки її там незаконно утримували, давала вказівки іншим працівникам ізолятора, а також брала участь в підготовці депортації на територію, підконтрольну Україні;

-протоколом пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 24.04.2024, відповідно до якого потерпіла ОСОБА_8 впізнала за фотознімками ОСОБА_13 як особу з числа конвоїрів ІТТ м. Токмак;

-протоколом пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 24.04.2024, відповідно до якого потерпіла ОСОБА_8 впізнала за фотознімками ОСОБА_14 як особу з числа конвоїрів ІТТ м. Токмак;

-протоколом пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 21.05.2024, відповідно до якого потерпілий ОСОБА_10 впізнав за фотознімками ОСОБА_12 як особу, яка займала посаду начальника ІТТ під час незаконного утримання ОСОБА_10 в ізоляторі, а також брав участь в підготовці депортації потерпілого на територі підконтрольну Україні;

-протоколом пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 19.04.2024, відповідно до якого потерпілий ОСОБА_9 впізнав за фотознімками ОСОБА_12 як особу на ім`я ОСОБА_37 , який обіймав посаду начальника ІТТ м. Токмак, віддавав розпорядження іншим працівникам ізолятора, а також брав участь в підготовці депортац потерпілого на територію, підконтрольну Україні (особисто обмотував руки та очі потерпілого липкою стрічкою);

-протоколом пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 19.04.2024, відповідно до якого потерпілий ОСОБА_9 впізнав за фотознімками ОСОБА_11 як особу, який під час утримання потерпілого в ізоляторі відвідував ізолятор у складі комісії разом з начальником ізолятора ОСОБА_59 ;

-протоколом пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 01.08.2024, відповідно до якого потерпілий ОСОБА_6 впізнав за фотознімками ОСОБА_12 як особу, яка займала посаду начальника ізолятора, в якому утримували Пшеничного, давав вказівки щодо організації виведення утриманих на примусові роботи, оголошува їхні прізвища, також брав участь в підготовці депортації потерпілого на територію, підконтрольну Україні;

-протоколом пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 01.08.2024, відповідно до якого потерпілий ОСОБА_6 впізнав за фотознімками ОСОБА_13 як особу з числа працівників ІТТ м. Токмак, яка в числі інших осіб здійснювала конвоювання потерпілого до місця примусових робіт та назад. Крім того, ОСОБА_13 брав участ в колективному нанесенні ударів потерпілому гумовими кийками під час «проходження коридору»;

-протоколом пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 01.08.2024 відповідно до якого потерпілий ОСОБА_6 впізнав за фотознімками ОСОБА_14 як особу з числа працівників ІТТ м. Токмак, яка в числі інших осіб здійснювала конвоювання потерпілого до місця примусових робіт та назад. Крім того, ОСОБА_14 брав участ в колективному нанесенні ударів потерпілому гумовими кийками під час «проходження коридору»;

-протоколом пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 01.08.2024 відповідно до якого потерпілий ОСОБА_6 впізнав за фотознімками ОСОБА_11 як особу, яка брала участь в організації депортації потерпілого на територію, підконтрольну Україні; пізніше потерпілий дізнався, що саме ця особа займала посаду начальни відділення поліції м. Токмак;

-письмовими показаннями потерпілого ОСОБА_7 (протокол додаткового допиту потерпілого від 16.04.2024, протокол допиту потерпілого від 06.06.2025), отриманими на стадії досудового розслідування та дослідженими в порядку ч. 11 ст. 615 КПК України на підставі клопотання потерпілого у зв`язку з неможливістю давати додатко показання в судовому засіданні через емоційний стан;

-протоколом пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 16.04.2024 відповідно до якого потерпілий ОСОБА_7 пізнав за фотознімками ОСОБА_12 як особу, яка займала посаду начальника ізолятора;

-дослідженим в судовому засіданні відеозаписом (публікація під назвою « ІНФОРМАЦІЯ_11 », розміщено 11.12.2022 на рутуб-каналі «Росия 24»), на якому зафіксовано процес видворення двох осіб, у тому числі потерпілого ОСОБА_7 , на територію, підконтрольну Україні;

-протоколом пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 11.03.2024, відповідно до якого свідок ОСОБА_55 впізнала за фотознімками ОСОБА_11 як особу, яка займала посаду начальника поліції в м. Токмак;

-протоколом пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 11.03.2024, відповідно до якого свідок ОСОБА_55 впізнала за фотознімками ОСОБА_12 як особу, яка займала посаду начальника ІТТ м. Токма на ім`я ОСОБА_37 , який періодично приймав у неї передачі, поводив себе зухвало, погрожував їй, що вона більше свог сина не побачить;

-протоколом пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 11.03.2024, відповідно до якого свідок ОСОБА_55 впізнала за фотознімками ОСОБА_14 , який працював в ІТТ м. Токмак, де утримували її сина, та приймав у неї передачі;

-протоколом пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 11.03.2024, відповідно до якого свідок ОСОБА_55 впізнала за фотознімками ОСОБА_13 , який працював в ІТТ м. Токмак, де утримували її сина, та приймав у неї передачі;

-протоколом за результатами проведення негласної слідчої дії зняття інформації з електронних інформаційних систем від 19.12.2022, відповідно до якого проведено огляд додатку Telegram з обліковим записом на ім`я « ОСОБА_60 », яким користується ОСОБА_61 , ІНФОРМАЦІЯ_12 . Зокрема, 27.10.2022 о 12.:49 користувачем на ім`я ОСОБА_62 » викладено повідомлення з указівкою сфотографуватися на посвідчення низці осіб, у тому числі ОСОБА_11 ; 03.11.2022 о 16:24 повідомлення від користування на ім`я « ОСОБА_63 » щодо вказівки особам ОСОБА_16 та ОСОБА_25 отримати посвідчення; 16.11.2022 о 09.48 користувачем на ім`я « ОСОБА_64 » викладен поздоровлення з текстом: «ИВС присоединяется со всеми наилучшими пожеланиями…»; 29.11.2022 о 09:11 повідомлення від користувача « ОСОБА_65 » щодо необхідності проходження медкомісії низці осіб, у тому числі працівнику ОСОБА_25 ; 30.11.2022 о 14:30 повідомлення від користувача « ОСОБА_65 » щодо необхідност проходження медкомісії низці осіб, у тому числі працівників «Кошель Анд, Выдыш».

-протоколом від 29.06.2024 огляду матеріалів про результати проведення негласної слідчої дії зняття інформації з електронних інформаційних систем, відповідно до якого у додатку Telegram з обліковим записом на ім`я « ОСОБА_60 », яким користується ОСОБА_61 , ІНФОРМАЦІЯ_12 виявлено повідомлення від 02.08.2022 о 17:5 користувача на ім`я « ОСОБА_66 » з орієнтуванням на автомобіль ВАЗ-2106, яким заволоділи невідомі особи в нетверезому стані, одягнені в одяг з елементами військової форми; повідомлення від 04.08.2022 о 21:26 від користувача на ім`я « ОСОБА_66 » з розпорядженням щодо безперешкодного пропуску автомобілів «Біла Нива, д. НОМЕР_1 , Ваз-2106 білий, д.н. НОМЕР_2 »; 05.08.2022 о 17:13 користувачем на ім`я « ОСОБА_67 » викладено переслані повідомлення від користувача « ОСОБА_68 » із фотознімками руйнації залізничної колії; крім того, присутні інші повідомлення від користувача « ОСОБА_66 » наказового характеру 23.08.2022 о 21.45, 30.08.2022 21.18 та 21.50, 13.09.2022 о 21.37, 13.09.2022 о 22.23, 22.09.2022 о 06:52; 04.10.2022 о 08:23 користувачем на ім`я « ОСОБА_69 » викладено листівку з текстом щодо привітання з днем народження (російською мовою) старшого поліцейського відділу охорони та конвоювання підозрюваних та обвинувачених ІТТ ОСОБА_14 ; 30.11.2022 21.05 користувачем на ім`я « ОСОБА_70 » викладено допис із спростуванням загибелі ОСОБА_71 начальника УВС по місту Токмаку та Токмацькому району; додатком до протоколу огляду від 29.06.2024 з проєктом розстановки особового складу УВС по м. Токмаку і Токмацького району, на якому міститься запис для візуван «Затверджую» із зазначенням посади, прізвища та ініціалів «Начальник УВС по м. Токмаку і Токмакському району ГУВС по Запорізькій області ОСОБА_11 »; копією відомості № 8 про виплату грошових коштів за червень 2022 року, в якому міститься прізвище з сумою і підписом: « ОСОБА_11 70000 рублів, підпис»,

Зібрані стороною обвинувачення докази в їхній сукупності, що були досліджені під час судового розгляду, доводять винуватість ОСОБА_11 , ОСОБА_12 , ОСОБА_13 , ОСОБА_14 у пред`явленому обвинуваченні щодо вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Інші документи, надані стороною обвинувачення, зокрема процесуальні рішення, ухвалені під час вирішення питань досудового розслідування, встановлення процесуальних статусів, оголошення в розшук, тощо, судом не оцінюються як докази, оскільки відомості, які в них містяться, не входять в предмет доказування на підтвердженн чи спростування обставин пред`явленого обвинувачення.

5. Обставини, які пом`якшують або обтяжують покарання.

Обставин, які пом`якшують покарання, судом не встановлено.

Обставиною, яка обтяжує покарання, суд визнає вчинення кримінального правопорушення групою осіб за попередньою змовою, на підставі п. 2 ч. 1 ст. 67 КК України.

6. Мотиви призначення покарання.

Під час судових дебатів прокурор висловила думку щодо необхідності призначення покарання усім обвинуваченим за максимальною санкцією, передбаченою ч. 1 ст. 438 КК України (12 років позбавлення волі), а також врахувати попередні вироки Хортицького районного суду м. Запоріжжя (від 09.01.2024 щодо ОСОБА_13 та ві 20.03.2024 щодо ОСОБА_14) при призначенні остаточного покарання, призначивши остаточно ОСОБА_11 12 років позбавлення волі, ОСОБА_12 12 років позбавлення волі, ОСОБА_13 15 років позбавлення волі, ОСОБА_14 15 років позбавлення волі) а також вирішити питання щодо додаткових покарань у виді позбавлен спеціальних та інших звань усіх обвинувачених.

Захисник не висловлював свою думку щодо призначення покарань, ураховуючи його позицію щодо заперечення проти обвинувачення та необхідності виправдати усіх осіб.

Відповідно до положень статтей 50, 65 КК України особі, яка вчинила злочин, має бути призначено покарання, необхідне й достатнє для її виправлення та попередження вчинення нових злочинів.

Щодо призначення покарання ОСОБА_11 .

Призначаючи покарання обвинуваченому ОСОБА_11 , суд враховує ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, відсутність обставин, що пом`якшують покарання, обставину, що його обтяжує (вчинення кримінального правопорушення групою осіб за попередньою змовою), особу обвинуваченого (раніше несудимі відомості щодо перебування під спостереженням у лікаря-нарколога суду не надано).

Визначаючи покарання, суд враховує той факт, що обвинувачений ОСОБА_11 , будучи громадянином України, вчинив умисно особливо тяжкий злочин проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку, а тому суд вважає, що виправлення та перевиховання обвинуваченого неможливе без реального відбування покарання. Пі час призначення покарання суд не вбачає підстав для застосування положень статей 69, 75 КК України.

Суд вважає, що необхідним та достатнім покаранням для його виправлення буде покарання у виді позбавлення волі. Таке покарання, на думку суду, буде сприяти виправленню ОСОБА_11 .

Крім того, згідно з положеннями статті 54 КК України засуджена за тяжкий чи особливо тяжкий злочин особа, яка має військове, спеціальне звання, ранг, чин або кваліфікаційний клас, може бути позбавлена за вироком суду цього звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.

Відповідно до матеріалів кримінального провадження ОСОБА_11 присвоєно спеціальне звання майор міліції. У зв`язку із тим, що обвинувачений, маючи спеціальне звання майора міліції, добровільно та ініціативно зайняв посаду у незаконному правоохоронному органі, та обставини вчиненого кримінального правопорушення вказують на використання посади обвинуваченим під час його вчинення, злочин є особливо тяжким, суд вважає за необхідне призначити додаткове покарання у виді позбавлення спеціального звання майор міліції.

Згідно з положеннями ч. 1, 2 ст. 55 КК України позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю може бути призначене як основне покарання на строк від двох до п`яти років або як додаткове покарання на строк від одного до трьох років. Позбавлення права обіймати певні посади або займатися певно діяльністю як додаткове покарання може бути призначене й у випадках, коли воно не передбачене в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу за умови, що з урахуванням характеру кримінального правопорушення, вчиненого за посадою або у зв`язку із заняттям певною діяльністю, особи засудженого т інших обставин справи суд визнає за неможливе збереження за ним права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.

Відтак, беручи до уваги обставини вчиненого правопорушення та особу обвинуваченого, визнаючи за неможливе збереження за ним права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, суд вважає за необхідне призначити додаткове покарання у виді позбавлення права обіймати будь-які посади в органах державної влад місцевого самоврядування, а також посади, пов`язані з наданням публічних послуг, виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій строком на 3 (три) роки.

Щодо призначення покарання ОСОБА_12 .

Призначаючи покарання обвинуваченому ОСОБА_12 , суд враховує ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, відсутність обставин, що пом`якшують покарання, обставину, що його обтяжує (вчинення кримінального правопорушення групою осіб за попередньою змовою), особу обвинуваченого (раніше несудимі відомості щодо перебування під спостереженням у лікаря-нарколога суду не надано).

Визначаючи покарання, суд враховує той факт, що обвинувачений ОСОБА_12 , будучи громадянином України, вчинив умисно особливо тяжкий злочин проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку, а тому суд вважає, що виправлення та перевиховання обвинуваченого неможливе без реального відбування покарання. Пі час призначення покарання суд не вбачає підстав для застосування положень статей 69, 75 КК України.

Суд вважає, що необхідним та достатнім покаранням для його виправлення буде покарання у виді позбавлення волі. Таке покарання, на думку суду, буде сприяти виправленню ОСОБА_12 .

Крім того, згідно з положеннями статті 54 КК України засуджена за тяжкий чи особливо тяжкий злочин особа, яка має військове, спеціальне звання, ранг, чин або кваліфікаційний клас, може бути позбавлена за вироком суду цього звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.

Відповідно до матеріалів кримінального провадження ОСОБА_12 присвоєно спеціальне звання старший лейтенант поліції. У зв`язку із тим, що обвинувачений, маючи спеціальне звання старшого лейтенанта поліції, добровільно та ініціативно зайняв посаду у незаконному правоохоронному органі, та обставини вчиненог кримінального правопорушення вказують на використання посади обвинуваченим під час його вчинення, злочин є особливо тяжким, суд вважає за необхідне призначити додаткове покарання у виді позбавлення спеціального звання старший лейтенант поліції.

Згідно з положеннями ч. 1, 2 ст. 55 КК України позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю може бути призначене як основне покарання на строк від двох до п`яти років або як додаткове покарання на строк від одного до трьох років. Позбавлення права обіймати певні посади або займатися певно діяльністю як додаткове покарання може бути призначене й у випадках, коли воно не передбачене в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу за умови, що з урахуванням характеру кримінального правопорушення, вчиненого за посадою або у зв`язку із заняттям певною діяльністю, особи засудженого т інших обставин справи суд визнає за неможливе збереження за ним права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.

Відтак, беручи до уваги обставини вчиненого правопорушення та особу обвинуваченого, визнаючи за неможливе збереження за ним права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, суд вважає за необхідне призначити додаткове покарання у виді позбавлення права обіймати будь-які посади в органах державної влад місцевого самоврядування, а також посади, пов`язані з наданням публічних послуг, виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій строком на 3 (три) роки.

Щодо призначення покарання ОСОБА_13 .

Призначаючи покарання обвинуваченому ОСОБА_13 , суд враховує ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, відсутність обставин, що пом`якшують покарання, обставину, що його обтяжує (вчинення кримінального правопорушення групою осіб за попередньою змовою), особу обвинуваченого (09.01.2024 вироко Хортицького районного суду м. Запоріжжя за ч.7 ст. 111-1, ч. 1 ст. 111-2 КК України засуджений до 14 років позбавлення волі з позбавленням права обіймати будь-які посади в органах державної влади, місцевого самоврядування, правоохоронних органах та в органах, що надають публічні послуги строком на 15 років, з конфіскаціє всього належного йому майна; відомості щодо перебування під спостереженням у лікаря-нарколога суду не надано).

Визначаючи покарання, суд враховує той факт, що обвинувачений ОСОБА_13 , будучи громадянином України, вчинив умисно особливо тяжкий злочин проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку, а тому суд вважає, що виправлення та перевиховання обвинуваченого неможливе без реального відбування покарання. Пі час призначення покарання суд не вбачає підстав для застосування положень статей 69, 75 КК України.

Суд вважає, що необхідним та достатнім покаранням для його виправлення буде покарання у виді позбавлення волі. Таке покарання, на думку суду, буде сприяти виправленню ОСОБА_13 .

Крім того, згідно з положеннями статті 54 КК України засуджена за тяжкий чи особливо тяжкий злочин особа, яка має військове, спеціальне звання, ранг, чин або кваліфікаційний клас, може бути позбавлена за вироком суду цього звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.

Відповідно до матеріалів кримінального провадження ОСОБА_13 присвоєно спеціальне звання сержант внутрішньої служби та військове звання сержант. У зв`язку із тим, що обвинувачений, маючи відповідні спеціальне та військове звання, добровільно та ініціативно зайняв посаду у незаконному правоохоронному органі, та обставин вчиненого кримінального правопорушення вказують на використання посади обвинуваченим під час його вчинення, злочин є особливо тяжким, суд вважає за необхідне призначити додаткове покарання у виді позбавлення сержант внутрішньої служби та військового звання сержант.

Відповідно до положень ч. 1, 2 статті 71 КК України якщо засуджений після постановлення вироку, але до повного відбуття покарання вчинив нове кримінальне правопорушення, суд до покарання, призначеного за новим вироком, повністю або частково приєднує невідбуту частину покарання за попереднім вироком. При складанн покарань за сукупністю вироків загальний строк покарання не може перевищувати максимального строку, встановленого для даного виду покарання в Загальній частині цього Кодексу. При складанні покарань у виді позбавлення волі загальний строк покарання, остаточно призначеного за сукупністю вироків, не повинен перевищуват п`ятнадцяти років, а у випадку, якщо хоча б одне із кримінальних правопорушень є особливо тяжким злочином, загальний строк позбавлення волі може бути більшим п`ятнадцяти років, але не повинен перевищувати двадцяти п`яти років.

Відповідно до положень ч. 3 статті 71 КК України призначене хоча б за одним із вироків додаткове покарання або невідбута його частина за попереднім вироком підлягає приєднанню до основного покарання, остаточно призначеного за сукупністю вироків.

Відтак, беручи до уваги вирок Хортицького районного суду м. Запоріжжя від 09.01.2024, а також те, що усі кримінальні правопорушення, вчинені ОСОБА_13 , відносяться до категорії особливо тяжких злочинів, суд вважає за необхідне остаточно призначити основне покарання у виді позбавлення волі (з урахуванням положень ч. 2 ст. 7 КК України) та приєднати всі додаткові покарання за вироками, а саме, конфіскацію усього майна, позбавлення військового та спеціального звання, позбавленням права обіймати будь-які посади в органах державної влади, місцевого самоврядування, правоохоронних органах та в органах, що надають публічні послуги.

Щодо призначення покарання ОСОБА_14 .

Призначаючи покарання обвинуваченому ОСОБА_14 , суд враховує ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, відсутність обставин, що пом`якшують покарання, обставину, що його обтяжує (вчинення кримінального правопорушення групою осіб за попередньою змовою), особу обвинуваченого (20.03.2024 вироко Хортицького районного суду м. Запоріжжя засуджений за ч. 7 ст. 111-1, ч.1 ст. 111-2 КК України до 14 років позбавлення волі з позбавленням права обіймати будь-які посади в правоохоронних органах, органах державної влади, державного управління та місцевого самоврядування строком на 15 років, з конфіскацією всього належно йому майна та з позбавленням спеціального звання старший прапорщик міліції; відомості щодо перебування під спостереженням у лікаря-нарколога суду не надано).

Визначаючи покарання, суд враховує той факт, що обвинувачений ОСОБА_14 , будучи громадянином України, вчинив умисно особливо тяжкий злочин проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку, а тому суд вважає, що виправлення та перевиховання обвинуваченого неможливе без реального відбування покарання. Пі час призначення покарання суд не вбачає підстав для застосування положень статей 69, 75 КК України.

Суд вважає, що необхідним та достатнім покаранням для його виправлення буде покарання у виді позбавлення волі. Таке покарання, на думку суду, буде сприяти виправленню ОСОБА_14 .

Крім того, згідно з положеннями статті 54 КК України засуджена за тяжкий чи особливо тяжкий злочин особа, яка має військове, спеціальне звання, ранг, чин або кваліфікаційний клас, може бути позбавлена за вироком суду цього звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.

Відповідно до матеріалів кримінального провадження ОСОБА_14 мав звання старший прапорщик міліції (позбавлений спеціального звання вироком суду від 20.03.2024), а також отримав спеціальне звання сержанта Служби судової охорони в порядку переатестування. У зв`язку із тим, що обвинувачений, маючи спеціальне званн добровільно та ініціативно зайняв посаду у незаконному правоохоронному органі, та обставини вчиненого кримінального правопорушення вказують на використання посади обвинуваченим під час його вчинення, злочин є особливо тяжким, суд вважає за необхідне призначити додаткове покарання у виді позбавлення спеціальног звання сержант Служби судової охорони.

Відповідно до положень ч. 1, 2 статті 71 КК України якщо засуджений після постановлення вироку, але до повного відбуття покарання вчинив нове кримінальне правопорушення, суд до покарання, призначеного за новим вироком, повністю або частково приєднує невідбуту частину покарання за попереднім вироком. При складанн покарань за сукупністю вироків загальний строк покарання не може перевищувати максимального строку, встановленого для даного виду покарання в Загальній частині цього Кодексу. При складанні покарань у виді позбавлення волі загальний строк покарання, остаточно призначеного за сукупністю вироків, не повинен перевищуват п`ятнадцяти років, а у випадку, якщо хоча б одне із кримінальних правопорушень є особливо тяжким злочином, загальний строк позбавлення волі може бути більшим п`ятнадцяти років, але не повинен перевищувати двадцяти п`яти років.

Відповідно до положень ч. 3 статті 71 КК України призначене хоча б за одним із вироків додаткове покарання або невідбута його частина за попереднім вироком підлягає приєднанню до основного покарання, остаточно призначеного за сукупністю вироків.

Відтак, беручи до уваги вирок Хортицького районного суду м. Запоріжжя від 20.03.2024, а також те, що усі кримінальні правопорушення, вчинені ОСОБА_14 , відносяться до категорії особливо тяжких злочинів, суд вважає за необхідне остаточно призначити основне покарання у виді позбавлення волі (з урахуванням положень ч. 2 ст. 7 КК України) та приєднати всі додаткові покарання за вироками, а саме, конфіскацію усього майна, позбавлення спеціальних звань старший прапорщик міліції та сержант Служби судової охорони, позбавлення права обіймати будь-які посади в правоохоронних органах, органах державної влади, державного управління та місцевог самоврядування.

7. Мотиви ухвалення інших рішень щодо питань, які вирішуються судом при ухваленні вироку, та положення закону, якими керувався суд.

Речові докази та процесуальні витрати у справі відсутні.

Цивільний позов не заявлений.

Щодо усіх обвинувачених застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою без визначення розміру застави (ухвали Орджонікідзевського районного суду м. Запоріжжя від 16.08.2024), який суд залишає чинним до набрання вироком законної сили.

Керуючись ст.ст.2,7, 84-86, 91, 370-374,376,394, 615КПК України, суд,

УХВАЛИВ:

Визнати ОСОБА_11 винуватим у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, та призначити йому покарання у виді позбавлення волі на строк 12 (дванадцять) років, з позбавленням спеціального звання майор міліції та з позбавленням права обіймати будь-які посади в органах державн влади, місцевого самоврядування, а також посади, пов`язані з наданням публічних послуг, виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій строком на 3 (три) роки.

Визнати ОСОБА_12 винуватим у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, та призначити йому покарання у виді позбавлення волі на строк 12 (дванадцять) років, з позбавленням спеціального звання старший лейтенант поліції та з позбавленням права обіймати будь-які посади в органа державної влади, місцевого самоврядування, а також посади, пов`язані з наданням публічних послуг, виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій строком на 3 (три) роки.

Визнати ОСОБА_13 винуватим у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, та призначити йому покарання у виді позбавлення волі на строк 11 (одинадцять) років, з позбавленням спеціального звання сержант внутрішньої служби та військового звання сержант.

На підставі ст. 71 КК України, ураховуючи сукупність вироків, до покарання, призначеного за цим вироком, частково приєднати невідбуту частину основного покарання за вироком Хортицького районного суду м. Запоріжжя від 09.01.2024, додаткові покарання, та призначити остаточно ОСОБА_13 покарання у виді позбавлення волі н строк 20 (двадцять) років, з позбавленням спеціального звання сержант внутрішньої служби та військового звання сержант, з позбавленням права обіймати будь-які посади в органах державної влади, місцевого самоврядування, правоохоронних органах та в органах, що надають публічні послуги, строком на 15 (п`ятнадцять) років та конфіскацією всього належного йому майна.

Визнати ОСОБА_14 винуватим у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, та призначити йому покарання у виді позбавлення волі на строк 11 (одинадцять) років, з позбавленням спеціального звання сержант Служби судової охорони.

На підставі ст. 71 КК України, ураховуючи сукупність вироків, до покарання, призначеного за цим вироком, частково приєднати невідбуту частину основного покарання за вироком Хортицького районного суду м. Запоріжжя від 20.03.2024, додаткові покарання та призначити остаточно ОСОБА_14 покарання у виді позбавлення волі н строк 20 (двадцять) років, з позбавленням спеціальних звань старший прапорщик міліції та сержант Служби судової охорони, з позбавленням позбавлення права обіймати будь-які посади в правоохоронних органах, органах державної влади, державного управління та місцевого самоврядування на 15 (п`ятнадцять) років та конфіскацією всього належного йому майна.

До набрання вироком законної сили запобіжний захід стосовно ОСОБА_11 , ОСОБА_12 , ОСОБА_13 , ОСОБА_14 залишити без змін у вигляді тримання під вартою без визначення розміру застави.

Строк відбуття основного покарання рахувати з моменту приведення вироку до виконання, тобто з моменту фактичного затримання засуджених.

Строк відбуття додаткового покарання у виді позбавлення права обіймати відповідні посади рахувати з моменту відбуття основного покарання.

Копію вироку після проголошення негайно вручити учасникам розгляду справи.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги судове рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

Вирок може бути оскаржений до Запорізького апеляційного суду протягом тридцяти днів з дня його проголошення через Хортицький районний суд м. Запоріжжя.

Суддя ОСОБА_72